בסוד שיח שלוח

ילדים ב"סיבובי נרגילה"

האבא ניגש אלי בתום תפילת שחרית ושאל אם אפשר לבצע כמה דקות. בדקות, הללו הוא ביקש להזמנה את תשומת-לבי לתר- פעת השימוש ב"נרגילה" אצל בניים. "תלמידים בכיתה ז' מעשי נים נרגילה ולא מודעים כלל לנזק הנשפני הכמון בעישון הזה".

"אם ילד בכיתה ז' כבר מעשן נרגילה" – אמר – "דמי האפנר הבא יהיה סיגריה ובגיל מוקדם מאוד ומה זה ילדים, ממש ילי רים, מעשנים נרגילות! זה משהו חולני ומדאיג לברוק את שורשי התופעה הזאת". שאלתי אותו האם זו תופעה אצל בוגרים, ומר- מיו למרות, כי רבים מבני הגיל, יותר נכון הילדים הר תיים, שותפים לזוועה השלילית הזאת. גם ילדות, אם כי בממדים קטנים.

האמת, היא שלא הבנתי בדיוק מהו הנזק הגדם מעישון נר- גילה וביקשתי מהאבא שימציא לי נתונים, אם הדבר אפשרי.

לא עברו אלא ימים ספורים ואישי שיחי העביר אלי יש של חומר על הסכנות שבעישון נרגילה. אבל עוד לפני כן, שוחחתי עם מ- מדריך בבני עקיבא" ושאלתי אותו אם כל העסק הזה רציני, או מדובר בסתם האגה של "אבא טוב ירושלים" המדריך חייך חיוך רחב, והלהיב מבט עם חברי, ושיגידי פרטים לא נעימים. "אתה מדבר על בילה ז' האני מביה ילדים מביתה ז' שמעשנים. שאלה מעשנים מהי תשובה סיגריות האן מדובר בבוגרים. רבים מעש- נים סיגריות. על נרגילות אין לי פרטים מדוייקים.

וכך כתובים הדוממים יותר ויותר עדויות תומכות בכך שעי- שון נרגילה מזיק בדרכה אף לפחות זהה בגוון) לעישון סיגריות ממספר טעמים:

השימוש בפחם בנרגילה גורם לפלישת גז רעיל, חד תחמוצת הפחמן – CO, בריכוז גבוה פי כך פי שלושה לעתים מסיגריות רגי- לות. הפילטר המצוי בנ., אינו מפחית את הנזק, כמות העשן הנ- כנסת לריאות רבה יותר ומגרילה את הנזק מהעלנים המצויים במקס. בארצות ערב נראה שיש שיעור גבוה של נפחת ריאות מר- מפחמנן, מחלה הנגרמת מעישון, באנשים שעישנו נרגילה. לנבי כמות העישון יש ויכוח. בנוסף לכל, עישון נרגילה בקבר- צות, יכול להעביר מחלות זיהומיות כמו הרפס, שחפת ועוד.

באנגרת לתושבי אזרצות מוסיפים פרט נוסף: "בעיה נוספת שלא ידועה לנו ההודים, היא העובדה, שחלק גדול מהטבק לנר- גילות מגיע מרצועת-עזה או מאזורים דומים. האם מישהו מאי- נו ההודים יודע איזה חומרים נוספים מלבד טבק הכניסו לטבקה?

ידוע כי ישנן מכונות קרטיבואיות שתצות המיועבי מתיר את השימוש בנרגילה אף יש יצדד נרגילה. יש להם הראי לר- בנים ולמתבגרים, שיקולים להזיהר הזה. אולם, מתברר כי רצון החיקי אינו מאוד לבוא ילדים בביתות ז' ח' הולכים בדיבי הג- דולים. יש להניח כי גם הזצרות-מאימי התקופה הזאת עושות את שלהן. אבל, בכל מקרה הנושא הזה דורש טיפול. טיפול שורש.

איך אומר רש"י יוסקה שפירא הורג צריך לכתוב גם על הצי הכתב הטלאה והוא צודק. אשר-על-כן: תענוג, ממש תענוג, לקרוא את תלמידי הישיבות, התיכוניות ולפחות בדענגה) מתב נים בבתי הכנסת לאחר התפילה וישובים בחבורות ללמוד תורה, והכל מתוך רצון ר'ציף' אישי. ברכה על ראשם.

וישנו בית המדרש הקהילתי בדענגה הנושא את השם "דר שית". (בשונה מ"מבראשית") שבראשו עומד הרב אביחי קצין שליט"א, רב קהילת "לכו נרננה". הרב קצין פתח "בית מדרש קרל" לעשרות רבות של צעירים מסתופפים בצילו ללמוד תורה (כיתות דיב). רמ"ים ודבני קהילת בדענגה, מוזמנים על שעות יקרות מופשטים חשבתית, בבי-ללמד את הצעירים תורה, ובראי להעניק את המורל הזה לצעירים אחרות.

לא זו אף זה: "ראשית" יחד עם בית-ספר תורני ציוני "אמית נתנם" (בסר בתיה) ומציאו לאחר חברת הנושאת את השם: "אין יום ללא תורה" ועניינה לסייע בקביעת עיתים לתורה גם בימי העשף הגדל. החברה האת עוסקת בפרשת השבוע ובהלכות אקטואליות ע"קיצור שולחן ערוך". בשל הצלחתה היא קיבלה רגליים, ונצרים מכל רחבי הארץ מבקשים את החומרת, כדי שיר כלו גם הם להשתתף בהגרלת הפרסים יקרי הערך.

יחומת, ציקשות האמנה-בלתי-מקוצרת בדוח הצעיר, נתנות את פרטיהן ומיזמר בניסיון מצשבר של שלוש שנים לפחות. מסתבר שכאשר מציע פרדיקט עם "יידיים ורגליים" אז נמ- צאים גם הממגנים והביסים נפתחים.

ט"ז באב בשילה

עמותת "שפר" לבניית הבית היהודי, רחי יצחקי, קיימה כט"ז באב (משום שט"ו באב חל בשבת), בשנר שעברה, מפגש בין הזיקים לבין רווקות בישוב שילה. המפגש הזה בחסות רבנים ובאווירה תרנית. הביא לעולם לפחות יתרנה אחת. היכירות המתקיימות עדיין ונרשמו גם "שקר אחרסין". תרצה אבינועם מאיר הביאו בשילה ינישאו אוד לנ' באדר. "שפר" בראשותו של חיים פלק, רשמה עד כה 9 יתרנות. "מספר ניה של אירוסין יהיי יותר מחתונות, כי יש הרבה שמחכים לשמוע מי התאהב בהם ישהובה הציבור שלנו מעדיף היכירות שלא באר מצעות שידוכים, והמפגשים יללו המתקיימים באווירה טובה, ללא קלות-דעת" ובפיקוח רבני - חשובים ביותר. אנשי האר רץ בשילה בשנה שעברה, העלית, כמה הערות ואני מקווה שהם ישפרו השנה. בין היתר, ציצי מאוד למייץ לפי ילדאים ישנם הרבה הרת"ת של המשתתפים תהיה פחות אריותר חזה. קראתי ר' חיימי

ומה יהיה השנה בשילה?

"שיש" עם רבנים, תיאטרון בובות והפעה מוסיקלית של דוד אברמסן (רבע לשבע) ופר פעילויות מגוונות לשמח את הלב.

"פעלו סרנאות מיוחדות ובמקביל יעשיכו שיחות עם זוגות צעירים שהכירו בשילה בשנה שעברה, שאף הם בין המחמנים.

האירוע השנה הוא בשיתוף עם אגודת הסטודנטים של אוני- ברסיטת "בר-אילן", מרצצת התלמידות של מכללת "אורות", ארגון "נשקא מינה", כוצני הכוללים הצינים "תורה מציון" ובר- נרות השרות הלאומי בתפרצות. בנוסף רצינית. הטעוה מסונגנת ירי ומאובטחת יצאו מירושלים ומאוניברסיטת "בר-אילן". הכי לפרן של "שפר" 02-6448422 וכל מתברבר בעלת רקע דתי ראני ר (נשואה) לראין צעירות המרנות ל"ישקר" – תתקבל בתשואות חן.

גם הרפרמים רוצים

כ-1000 איש הגיעו ל"דיבר" שנפתר בשכונת "בורגתה", לונדון, בשבוע שעבר. "בדי לסייע בפתיחתו של בית ספר יהודי באזור זה. במקום מתגוררות משפחות יהודיות רבות הן שולחות את ילי דיהן לבתי הספר הלא-יהודיים ר'ל. ב"בורגתה" נמצר באחינה בית-ספר לא יהודי, יהודי המקום מעוניינים לרכוש את המסמך לקם הזה ולהסכל לבית ספר יהודי. ב"דיבר" השתתפו גם רפורי מים והללו תבעו שיקלטו גם את ילדיהם. הבזונה לילדים שנולדו לזונות מפורסם חלקם אינם יהנים על-פי ההלכה. "ת- פסקו לשנוא אותנו" הם קראו תוך כדי ה"דיבר". בנג'מין פרל העומד בראש קרן ההינוך "הנשנגנסן פאונדיישן" המזוהה עם הרפרמים, נשא לאשר קליטת ילדי הרפורמים, לאחר שיבוררו על נכונתם להתגייר כדת משה וישראל.

ניתן לקרוא את מאמרו של יצחק חנשקה באתר האינטרנט של "יחצופחי" מיום 14.7.02. קרא ותחנה.

הספד מרגש על הכלים

"שחד אחדי הא ספר ב'אנרגי' ראשה עד "אם ישיבה בר-עיבא. "בואו הרב משרבבי נדיה יצלו. סתבר אותו סתו, צלה ב-ראלי. סאב כי יבה בעיה בשיחי סיזיבו שחריה היא עשתה מלאכתה נאמנה.

"ספר מסכם את יחסופה שעד הקטה הישיבה בקבר יראה', אחי המהב יה שוסתן על מעמים של אביה, בהם הא נחשף מהיסד על תעלו ד יידי כמו אחד־הישמים על מחשבות דות בעת אביית "שמע ישראל" מהספד חזר נשקפה דמת של אישיות נדולה ודעלי. "האישים בע ת, בשכל יקרי, שהיתה יכולה להמרא אלי. נבה עוד יותר אילו ויתרה לי העסקנלי למען הכלי".

לחלו הכישה מעמים מהספד שלישה מהם מהפינקסדיה שב"שחד אחדי" למשהבבי היו גם שעשעים משלו. מאמנתנו נילה עניין בעולם הדי אחב ליקרא את ספרי של יהואלוג בדם, חוברת מיוחדת שסתב המלמד על כלבים. הא יידי עלי־שה. "שנראו גודים חדשים בחברתה של פילסה, הכ לבה של בעל הבית. ביקש את אחד הגודים, ובעל הבית שחיבבו שמח לתת לו. לצדך הסקון קרא בשם הת'כ' נחמו, לפי ב'אחר יש' במלכים ב' יד לא: "נבחו - דמת כלב".

במשדרות ראב לכל מחמדי. עם רחת הליל שכבו הילדים לישון זה לידי זה ירא אימא את הכלכלב אל חיקו למען יישם לו. אחיו שלא היה מרוצה מהפ בנות עם הכלב, דרחיק את הכלכלב. פעם נסע האח יוסי בעגלה חתומה לשם לצידי חזר יקרני אליו את הכלכלב. פעם נסע האח יוסי בעגלה חתומה לשם לצידי הנדיבה מחוילוב. הם ודחיקו עשרות קילומטר והכלכלב רץ בשקבות־הם. לשתע התפלה עליי עדת כלבים ובבוטשתו הבזאלה נכנס סתוח לגלגלי הע גלה יגרתם. בעבור כמה ימים שב הביתה רחב, מיוסר ודעלו שבהדב. משחרבב נלה יגרתם. בעבור כמה ימים שב הביתה רחב, מיוסר ודעלו שבהדב. משחרבב שראנ לו, שמח מאוד לראותו. הוא ליקה אותו. רחץ את מקום המצע יכיבע את רגלו. ימים רבים התמיד במשחל עד שהבלבלב שב לאיתנו.

■

צידוקית יכושר הבעה עמדי למשהבבי בחדי יום יום. "בערב מסח עבר בין הבתים היכל שהבציע למכדרו את מחזיתו". מיפרה הגב' הבירה וקוידה סלן "אמא קנתר ממנו כמו מלי יתרם הרשים לכבוד הזג הניחד אותם על מרח עליית בארה המטבח. אחי רצה מאוד לראות בעיניו את הכלים והשרשים אך הוא היה נמוך קומה והארון היה נבוה. כדי להציע למעלה לקח כיסא ועל סם עליי. הא פתח את יילוחות הארון החזיק במדף, ולפתע נשמט המדף וכל "כלים נפלי ונשברו. "שמע הרעש נכנסנו בבהלה למטבח וראינו את מה שקרה. הבני שהניח הקטן נדול חשבתו שהדדים. אחי היה מבוהל עבוד. בינתיים הניעה גם אימא למטבח. כשראתה אותה, לפני שהספיקה לכ- עוס. רץ והביא את הטלית של אבא. בתאסרליות נעמד על הבימה, התעטף על הכלים השברים. הוספה המרשימה השביעה את התקלה את הנק. רברי התספד היו כה מרגלחים, שהעלו חיוך שי נחת על שפתיה של אימא".

■

פקודה ייכולת אלתה נברו גם ביחס לוולתו. אחיו הצעיר, בנימין נקנין סיפר: "בעייה שלנו היו שני חיישים. ר' נחליה היה נברון, בטח בעצמו ועשיר, והחזיש השני עני. מדוד ממש. פעם מצא אחי מחט בבית הכנסת וחשב שהיא שייכת לחזיש. ניגש אל ר' נחליה ושאל אם אברה לו מחט. הלה השיב בחיוב, לקח את המחט וניפץ אותה בריש בנוד. בעצמד כמה ימים שמע אחי במטרד, שהחזיש העני מתנה ציחיתיו ומחלונן שהיתה לו מחט נידיה. אחי "רבי" פנים אל פנים. ענה שמח על ההזדמנות לראותו מקריב. בני חזי שיבה כולם, אף בני ה"מתנגדים" נזדי לשטיבל. במחצית הדבי' ישבו בסער דה שלישית של שבת, מקשיבים לדברי הצדוה, ונזמירות ולאנגנים החזידים. בשניגע אל הדבי, להודות לו, ולהודיעי ממנו, ביקש שראפיל לו ברכה. הדב הבינעיני ביידך אותו "שיזכה לעלות מעלה מעלה".

הדב נ"ה סבר היה שבעזר השם נחקימה בו הברכה. "מעלה" – שזכה לעלות לארץ ישראל, ר'מעלה" – שזכה להקים ישיבה במרומי הגבעה בכפר הרואה.

■

את תקשת חיי ברוסיה הסובייטית סיכם הדב נ"ה:

"לא הבול היה שלילי בשבילי בפרק דחיסי של חיי. מן הקשי העצום לשמור מצוות, לאכל כשר, ללמוד תורה - קלשתי עקשנות, דבקות. בכך שימה יכולה שלא להכנע לקשיים החיצוניים, ללמוד בישיבה במחתרת, להסתובב במוסקבה שבועות אחדים בדעב מציק, בציפיה לספסרים – חדי זה בית ספר מצוין לציונות ותיית".